

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΛΟΥΧΟΥ

Νέο θραύσμα τῆς IG II² 1155 b

Ἀπόθραυσμα ὑποκυάνου (ὑμητίου) μαρμάρου, πανταχόθεν ἑλλιπές. Φυλάσσεται στὴν Ἀποθήκη τοῦ Μουσείου Ἀκροπόλεως, ἀρ. εὐρ. MA 16802 (ἐρυθρὸς ἀρ. 9537). Εἰκ. 1-2.

Ύψος (σωζ.) 0,13 μ., πλάτος (σωζ.) 0,06 μ., πάχος (σωζ.) 0,03 μ.

Ύψος γραμμ. 0,005-0,006 μ.

Ἐξ ἀπογράφου Ἄ. Π. Ματθαίου (28.02.2008). Διαφάνεια, ἔκτυπο, φωτογραφία Α.Π.Μ. (24, 28.03.2008).

Ὁ χαρακτήρ τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸν λεγόμενον ἀπὸ τὸν S. V. Tracy «The Cutter of IG II² 244» (βλ. *Athenian Democracy in Transition*, California 1995, 99-103). Ἡ δραστηριότητά του τοποθετεῖται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 340/39-περ. 320 π.Χ.

[- - - - -]ις στρα[- - - -]
[- - - - -]χος Ἄρ[- - - -]
[- - - - -]στρα]τιώτας [- - - -]
[- - - - -]ι ἀπὸ πε[- - - -]
5 [- - - - -]της ΕΙ[- - - - -]
[- - - - -]ν φυλ[- - - - -]

vac.

Τὰ σωζόμενα τῶν στίχ. 2, 3 καὶ 6 καὶ ἡ ἀναγνώριση τοῦ χαρακτήρ με ὁδήγησαν νὰ ἀποδώσω τὸ θραύσμα στὴν ἐπιγραφή ὑπὲρ τοῦ ταξιάρχου τῆς Κεκροπίδος φυλῆς Βουλάρχου Ἀριστοβούλου Φλυέως IG II² 1155 b.¹

Ὁφείλω θερμὲς εὐχαριστίες στὸν Ἄγγελο Ματθαίου, ποὺ ἔθεσε στὴν διάθεσή μου τὸ ἀπόγραφο του καὶ τὴν ἀποτύπωση τῆς ἐπιγραφῆς σὲ διαφάνεια, καθὼς καὶ ἔκτυπο καὶ φωτογραφία τῆς ἐπιγραφῆς. Ἡ παρούσα δημοσίευση εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συνεχιζόμενης ἐργασίας μας γιὰ τὴ σύνταξη καὶ δημοσίευση ἀναλυτικοῦ καταλόγου τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἀκροπόλεως, βλ. Γ. Ε. Μαλούχου - Ἄ. Π. Ματθαίου, *Συνοπτικὸς Κατάλογος τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἀκροπόλεως*, (Ἐπιγραφικὸν Πιττάκιον ἀρ. 2), Ἀθήναι 2017, καὶ Ἄ. Π. Ματθαίου, Ψηφίσματα ἐξ Ἀκροπόλεως, *Γραμματεῖον 7* (2018) 17-18.

Εὐχαριστῶ πολὺ τὸ Ἐπιγραφικὸ Μουσεῖο· τὸν διευθυντὴ του Ἀθ. Ἀλ. Θέμο καὶ τὶς ἀρχαιολόγους Ἑλενα Ζαββοῦ καὶ Εἰρήνη Λουκία Χωρέμη, διότι διευκόλυναν τὴν ἐργασία μου. Ἐπίσης τὸν Ἄγγελο Ματθαίου, τὸν Γιώργο Παπαδόπουλο καὶ τὴν Ἑλενα Ζαββοῦ, διότι διάβασαν τὸ κείμενο.

1. Ἡ ἐπιγραφή ἐπανεκδόθηκε πρόσφατα ἀπὸ τὴν Λουκία Εἰρήνη Χωρέμη, *Λίθινα ἐνεπιγραφα ἀναθήματα του 4ου αι. π.Χ. ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη των Αθηνών: ο ἀναθέτης καὶ τὸ μνημεῖο* [ἀδημοσίευτη διδ. διατρ.], Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων 2015, 255-259, ἀρ. 12, ἡ ὁποία ὀρθῶς ἀναγνωρίζει, στηριζομένη στὸ πάχος τοῦ τεμαχίου (0,34), ὅτι πρόκειται γιὰ βάρθρο καὶ ὄχι γιὰ στήλη, ὅπως θεωρεῖτο προηγουμένως. Τὴν ἐπιγραφή ἐπανεξέδωσε τὸ ἴδιο ἔτος (2015) καὶ ἀνεξαρτήτως ὁ S. D. Lambert, *Dedication and Decrees*

Πρόκειται για βάθρο υποκυάνου (ύμηττίου) μαρμάρου, έλλιπες άριστερά, κάτω και πίσω έχει αποκοπεί τμήμα τής ενεπίγραφης επιφάνειας στο άνωτερο μέρος κατά τὸ μέσον (εικ. 3). Σώζει μέρος τοῦ κυματίου άνω. Τὸ βάθρο βρέθηκε στὴν Ακρόπολη. Φυλάσσεται στοῦ Ἐπιγραφικὸ Μουσείου (EM 7742). Στὴν ενεπίγραφη επιφάνεια σώζεται τὸ δεξιὸ ἡμισυ περίπου δύο ψηφισμάτων (I, II) ὑπὲρ Βουλάρχου· τὸ πρῶτο άγνώστου σώματος, τὸ δεύτερο τῶν φυλετῶν τῆς Κεκροπίδος. Κάτω ἀπὸ τὰ ψηφίσματα σώζονται δύο ἐγχάρακτοι στέφανοι ἐλαίας, ὁ ἕνας κάτω ἀπὸ τὸν ἄλλο· ἐντὸς τοῦ πρῶτου ἀναγράφεται: ἡ βουλή, ἐντὸς τοῦ δευτέρου: οἱ φυλ[έται]. Ὅπως σωστά ἔχουν παρατηρήσει ἡ Χωρέμη, ὁ.π., (σημ. 1), σ. 255, καὶ ὁ Lambert, ὁ.π. (σημ. 1), 241, ἡ θέση τῶν δύο στεφάνων στοῦ δεξιὸ μέρος τῆς ενεπίγραφης επιφάνειας υποδηλώνει ὅτι ὑπῆρχαν ἕνας ἢ δύο ἀκόμη στέφανοι στοῦ ἀριστεροῦ μέρος.

Τὸ δημοσιευόμενο θραῦσμα τῆς Ακροπόλεως συνανήκει καὶ πιθανώτατα συναρμόζεται άνω δεξιὰ πρὸς τὴν IG II² 1155 b, στίχ. 1-6. Ἡ ἀρχική μου ὑπόθεση ἐπιβεβαιώθηκε κατόπιν αὐτοψίας τοῦ λίθου στοῦ Ἐπιγραφικὸ Μουσείου (εικ. 4). Βεβαίως χρειάζεται νὰ μεταφερθεῖ τὸ μικρὸ θραῦσμα στοῦ Ἐπιγραφικὸ Μουσείου γιὰ νὰ βεβαιωθεῖ ἂν ὑπάρχει καὶ φυσικὸ σημεῖο ἐπαφῆς καὶ ἂν ὑπάρχει νὰ συγκολληθεῖ.

Μετὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ νέου θραύσματος τὸ κείμενο τοῦ πρῶτου ψηφίσματος (I) ἀποκαθίσταται ὡς ἐξῆς (τὰ σωζόμενα στοῦ νέου θραῦσμα δίδονται μὲ μαῦρα στοιχεία):

Θρ. α (EM 7742): Rangabé, *Ant.Hell.* 2283. Kirchhoff, *Monatsberichte der Königlich Preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin* (1863) 3-9 (ἀπὸ τὶς σχέδες τοῦ Velsen). IG II 562. IG II² 1155 b. Χωρέμη, *Λίθινα ενεπίγραφα ἀναθήματα του 4ου αι. π.Χ. ἀπὸ τὴν Ακρόπολη των Αθηνών*, 255-259, ἀρ. 12. Lambert, στὸν τόμο *AΞΩΝ. Studies in Honor of Ronald S. Stroud* (2015), 233-246.

Θρ. β (MA 16802): ἀδημοσίευτο.

θρ. α (EM 7742)   θρ. β (MA 16802)

I [- - - - -c.21- - - - - εἶπε]ν· δεδόχθα[ι το]ῖς στρα[τιώταις· ἐ]-
[πειδὴ ὁ ταξίαρχος τῆς Κεκροπίδος φ]υλῆς Βο[ύλα]ρ[χος] Ἄρ[ιστοβούλου]
[Φλυεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο περ]ὶ τοὺς σ[τρα]τιώτας [ἐπαινέσαι]
[Βούλαρχον καὶ στεφανῶσαι χρυσῶ]ι στεφ[ά]νωι ἀπὸ πε[ντακοσίων]
5 [δραχμῶν, ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ] φιλοτιμίας τῆς εἰ[ς τοὺς στρατι]-
[ώτας· - - - - -c.17- - - - - εὐρέσ]θαι παρὰ τῶν φυλ[ετῶν - - - - -]
[- - ?- - -].

Συμπλ. 1 ἀρχὴ [εἶπε]ν Rang., 1 μέσον-τέλος Μαλ., 2-3 μέσον Kirchhoff, 3 ἀρχὴ (Φλυεὺς) Koehler, 3 μέσον-5 ἀρχὴ Μαλ., 5 [ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ] Kirchh.

3 [γεγένηται] Koehl. || 6 [εἶναι δὲ αὐτῶι καὶ ἄλλο ἀγαθὸν εὐρέσ]θαι Koehl.

Commemorating Military Action in 339/8 BC (IG II² 1155), στὸν τόμο Ἄ. Π. Ματθαίου, Ν. Παπαζαρκάδας (έπιμ.), *AΞΩΝ. Studies in Honor of Ronald S. Stroud*, Ἀθήναι 2015, 233-246.

Σχόλια

1 δεδόχθα[ι το]ῖς στρα[τιώταις]· βλ. στίχ. 3: [περ]ῖ τοὺς σ[τρα]τιώτας. Τὸ νέο θραύσμα κάνει γνωστὸ τὸ σῶμα ποὺ ἐξέδωσε τὴν ἀπόφαση: εἶναι οἱ στρατιῶται.

Προηγουμένως εἶχε ἐπικρατήσει ἡ ἄποψη ὅτι πρόκειται γιὰ ψήφισμα τῆς βουλῆς, ὁπότε συμπλήρωναν στὸν στ. 1: δεδόχθα[ι τῆ] βουλῆ]. Ἡ ἄποψη αὐτὴ στηριζόταν στὴν ἐπιγραφή ἢ βουλή ἐντὸς τοῦ πρώτου στεφάνου κάτω ἀπὸ τὰ ψηφίσματα.² Τὴν ἀπόδοση τοῦ πρώτου ψηφίσματος σὲ ψήφισμα τῆς βουλῆς εἶχε ἀπορρίψει, καὶ σωστά, ὁ Kirchhoff, ὅ.π. (σημ. 5), 2 κ.έ. (πρβλ. U. Koehler, *AM* 5, 1880, 319 σημ. 1), ἡ ἄποψή του ὁμως δὲν ἐπεκράτησε.

Ἔως τώρα εἶναι γνωστὰ τὰ ἀκόλουθα ψηφίσματα στρατιωτῶν· ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων IG II² 1443.107 (345/4),³ ὑπὲρ ἐξεταστοῦ IG II² 1270 (298/7), ὑπὲρ στρατηγῶν SEG 45, 134 (298/7 π.Χ.), IG II² 1286 (c. 244/3), 1299 (μετὰ τὸ 236/5) καὶ 1310 (τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.) καὶ πιθανῶς (ἐὰν ἰσχύει ἡ συμπλήρωσή του) τὸ 1287· ἐπίσης τὸ ψήφισμα τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιλέκτων τῆς Ἀντιοχίδος ὑπὲρ ταξιάρχου SEG 3, 115 (c. 330 π.Χ.). Ἐμμεσες μαρτυρίες ψηφισμάτων στρατιωτῶν παρέχουν οἱ ἀκόλουθες ἀναθηματικὲς ἐπιγραφές, οἱ ὁποῖες προϋποθέτουν τὴν ἀπονομὴ στεφάνων ἀπὸ τοὺς στρατιῶτας – ἐνδεικτικὰ ἀναφέρω ὀρισμένες τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.: τὸ τιμητικὸ βᾶθρο ὑπὲρ τοῦ στρατηγοῦ Χαβρίου SEG 19, 204 (375 π.Χ.), τὶς ἀναθέσεις τῶν στρατιωτῶν στὸ φρούριο τοῦ Ραμνούντος, βλ. IG II³ 4.1, 284 (340/39), 285-288 (338/7), καὶ 289, στὴν Ἐλευσίνα IG II³ 4.1, 278 (πρὸ τοῦ 335/4 π.Χ.) καὶ 279 (περὶ τὸ 326/5 π.Χ.) καὶ στὸν Πειραιᾶ IG II³ 4.1, 319 (306/5).

2-3 Τὸν τιμώμενο εἶχε προσφυῶς ταυτίσει ὁ Kirchhoff (ὅ.π. 8-9) μὲ τὸν ταξίαρχο ποὺ ἀναγράφεται στὴν βάση τοῦ ἀναθήματος IG II² 1155 a=IG II³ 4.1, 260 (EM 10663): Κεκροπίδος οἱ στρατευ[σ]άμενοι ἐπὶ Λυσιμαχίδου ἄρχοντος | [κ]αὶ ὁ ταξίαρχος Βούλαρχ[ος] Ἄριστοβούλου Φλυεὺς Ἀθηναῖ.⁴ Ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή αὐτὴ χρονολογεῖται ἡ IG II² 1155 b στὸ ἔτος τοῦ Λυσιμαχίδου (339/8). Τὴν ταύτιση τοῦ Kirchhoff βεβαιώνει ὀριστικὰ τὸ νέο θραύσμα.

Ἡ ἀπονομὴ τιμῶν στὸν ταξίαρχο Βούλαρχο ἔχει συνδεθεῖ ἀπὸ παλαιὰ⁵ μὲ τὰ γεγονότα τοῦ 339/8,⁶ ποὺ μνημονεύει ὁ Δημοσθένης, *περὶ τοῦ στεφ.* (18), 216-217: δὶς τε συμπαραταξάμενοι τὰς πρώτας μάχας, τὴν τ' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν χειμερινήν, οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε τῷ κόσμῳ, ταῖς παρασκευαῖς, τῆ προθυμίᾳ. ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγίγοντ' ἔπαινοι, παρὰ δ' ὑμῶν θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς.⁷

Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ταξιάρχου βλ. Ἀρ. Ἀθ.πολ. 61, 3: χειροτονοῦσι δὲ καὶ <ταξ[ι]άρχους> δέκα, ἓνα τῆς φυλῆς ἐκάστης· οὗτος δ' ἡγεῖται τῶν φυλετῶν καὶ λοχαγοὺς καθίστησιν.⁸

2. Τὴν συμπλήρωση πρότεινε ὁ Koehler, *IG* II 562, καὶ ἀκολούθησαν οἱ ἐπόμενοι ἐκδότες τῆς ἐπιγραφῆς.

3. Τὴν μαρτυρία αὐτὴ μοῦ ἐπεσήμανε ὁ Ἄγγελος Ματθαίου.

4. Ἡ βάση εἶχε πιθανῶς στηθεῖ παρὰ τὸ βᾶθρο μὲ τὶς τιμὲς ὑπὲρ Βουλάρχου IG II² 1155 b. Βλ. Χωρέμη, ὅ.π., σ. 57, Lambert, ὅ.π., 236.

5. Kirchhoff, *Monatsberichte der Königlich Preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin* (1863) 8-9.

6. Πρβλ. Πολυαῖνου *Στρατηγήματα* 4.2.8 καὶ Πλουτ., *Δημοσθένης* 18. Γιὰ τὴν ἀλληλουχία τῶν γεγονότων βλ. I. Worthington, *Philip II of Macedonia*, New Haven - London 2008, 146.

7. Παρμένει μία εὐλογία καὶ ἐλκυστικὴ ὑπόθεση, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπαληθευτεῖ βάσει τῶν στοιχείων ποὺ διαθέτουμε. Βλ. σχετικῶς Lambert, ὅ.π. 242-244.

8. P. J. Rhodes, *A Commentary on the Aristoteleian Athenaiion Politeia*, Oxford 1993, 684-685. Γιὰ τὴν ἀπονομὴ τιμῶν σὲ ταξίαρχους βλ. Lambert, ὅ.π. 243.

3 Από τον ύπολογισμό του κενού άριστερά (περὶ τὰ 26 γράμματα) φαίνεται ὅτι ἡ συμπλήρωση [ἐγένετο] τοῦ Kirchhoff εἶναι ἡ πιθανότερη.

4/5 πε[ντακοσίων | δραχμῶν]· πρβλ. *IG* Π² 1141, 1152, 1156-1158 κλπ. Πιθανῶς ἴσης ἀξίας στέφανος νὰ ἦταν καὶ ὁ ἀπονεμηθεὶς ἀπὸ τοὺς φυλέτας· θὰ μπορούσε νὰ συμπληρώσει κανεὶς καὶ στὸ δεύτερο ψήφισμα *IG* Π² 1155 b, II, στίχ. 11: [ἀπὸ πεντακοσίων δραχμῶν].

6 [εὐρέσ]θαι παρὰ τῶν φυλ[ετῶν]· συμπληρώνεται βάσει τῶν ἐπιγραφῶν *IG* Π³ 1, 327.45-46 (335/4 π.Χ.): [εἶναι αὐτῶι καὶ ε]ύρέσθαι παρὰ τοῦ δήμου ἀγ[αθὸν ὃ τι ἂν δύνηται], 367.63-64 (325/4 π.Χ.): εἶναι δ' αὐτῶι καὶ εὐρέσθαι παρὰ τοῦ δήμου ὃ τι ἂν δύνηται ἀγαθόν, *IG* Π² 1186.26-28 (μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.): καὶ ἔάν τ[ι] ἄλλο [β]ούληται ἀγαθὸν εὐρέσθαι παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Ἐλευσινίων, κ.ἄ.

6/7 Θὰ μπορούσε νὰ συμπληρωθεὶ ποικιλοτρόπως βάσει τῶν προηγουμένων παραδειγμάτων.

Ἀπὸ τὴν θέση τῶν δύο στεφάνων στὸ δεξιὸ μέρος τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας προκύπτει, ὅπως ἤδη ἔχει παρατηρηθεῖ (βλ. ἄνωτ.), ὅτι θὰ ἦταν χαραγμένοι ἕνας ἢ δύο ἀκόμη στέφανοι στὸ ἀριστερὸ μέρος. Ἀπὸ τὰ νέα στοιχεῖα εἶναι πλέον βέβαιο ὅτι θὰ ὑπῆρχε ἀσφαλῶς ἕνας στέφανος ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπιγραφή: οἱ στρατιῶται. Ἴσως ὑπῆρχε ἕνας ἀκόμη στέφανος μετὰ τὴν ἐπιγραφή: ὁ δῆμος. Γιὰ τὴν ἀπονομὴ τιμῶν σὲ ταξιάρχους ἀπὸ τὸν δῆμο καὶ τὴν βουλή βλ. *IG* Π³ 4.1, 246 (356/5): ταξίαρχοι ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Ἑλπίνο ἄρχοντο[ς] | στεφανωθέντες ὑπὸ τῷ δήμῳ καὶ τῆς βολῆς, καὶ *IG* Π² 3201: ἐντὸς στεφάνου· ὁ δῆμος | ταξιαρχή|σαντα | ἐπὶ Ἀρχίῳ | ἄρχοντος⁹ ἀπὸ στρατιῶτες βλ. τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ψήφισμα καὶ ἐκεῖνο τῶν ἐπιλέκτων τῆς Ἀντιοχίδος *SEG* 3, 115 (βλ. ἄνωτ.), καὶ τὰ δύο τοῦ 4ου αἰῶνος.

Ἀπὸ τὸν ἐγχάρακτο στέφανο τῆς βουλῆς εἶναι σαφὲς ὅτι ὑπῆρχε ψήφισμα τῆς βουλῆς (καὶ πιθανῶς καὶ τοῦ δήμου, βλ. ἀμέσως προηγ.) ὑπὲρ τοῦ ταξιάρχου Βουλάρχου, τὸ ὁποῖο φαίνεται ὅτι δὲν εἶχε ἀναγραφεῖ στὸ βᾶθρο. Καὶ σὲ ἄλλες ἀναλόγου εἴδους ἐπιγραφὲς οἱ στέφανοι δὲν ἀντιστοιχοῦν πάντοτε στὰ ψηφίσματα ποὺ ἀναγράφονται ἢ ἀναφέρονται στὸν ἴδιο λίθο· πρβλ. λ.χ. τὸ βᾶθρο τοῦ ἀναθήματος τῶν πρυτάνεων τῆς Αἰγιίδος *IG* Π³ 4.1, 76, τοῦ 341/0 π.Χ., τὴν ἀνάθεση τῶν πρυτάνεων τῆς Ἀντιοχίδος *Agora* XV 44 (334/3). Μνεῖα τοῦ ψηφίσματος τῆς βουλῆς (καὶ τοῦ δήμου;) πιθανῶς γινόταν στὸ δεύτερο ψήφισμα, τῶν φυλετῶν, *IG* Π² 1155 b, II στ. 13-14.

Συνοψίζοντας· τὸ δημοσιευόμενο θραῦσμα MA 16802 συνανήκει καὶ πιθανώτατα συναρμόζεται στὴν βάση *IG* Π² 1155 b. Ἀπὸ τὰ σωζόμενα σὲ αὐτὸ προκύπτει ὅτι τὸ πρῶτο ψήφισμα, τὸ ὁποῖο οἱ προηγούμενοι ἐκδότες (πλὴν τοῦ Kirchhoff) ἀπέδιδαν στὴν βουλή, εἶναι ψήφισμα τῶν στρατιωτῶν· ἐπίσης ὅτι ὁ στέφανος ποὺ ἀπένειμαν οἱ στρατιῶται στὸν ταξιάρχο δὲν ἦταν στέφανος *θαλλοῦ* ἀλλὰ *χρυσοῦς* ἀξίας πεντακοσίων δραχμῶν. Τὸ νέο θραῦσμα βεβαιώνει τὴν προσωπογραφικὴ ταύτιση τοῦ τιμωμένου· ὑποδηλώνει ἐπίσης ὅτι στὸ ἐλλείπον μέρος, ἀριστερὰ τῶν δύο σωζομένων στεφάνων θὰ ὑπῆρχε στέφανος μετὰ τὴν ἐπιγραφή: οἱ στρατιῶται.

9. Σημειώνεται ὅτι ἡ *IG* Π² 3201, ὅπως καὶ ἡ ἐξεταζόμενη ἐπιγραφή, εἶχε ἰδρυθεῖ στὴν Ἀκρόπολη.

Νέο θραύσμα τής IG II² 1155 b

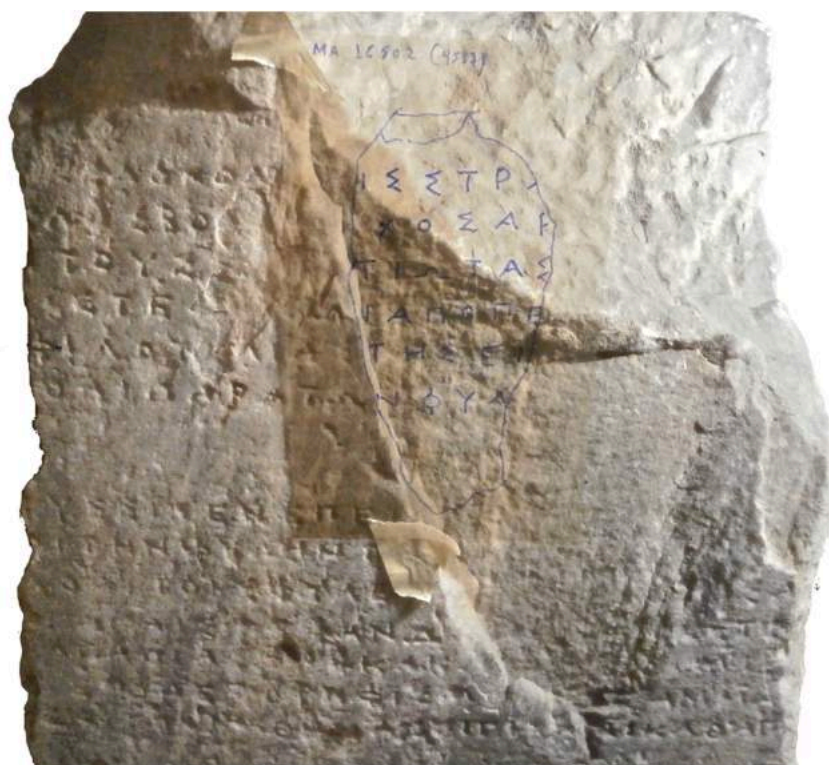
Εικ. 1. Τὸ θραύσμα MA 16802 (φωτ. Α.Π.Μ.).

Εικ. 2. Ἐκτυπο τῆς ἐπιγραφῆς (Α.Π.Μ.).

Εικ. 3. Ἡ βάση IG II² 1155 b.
(φωτ. Γ.Μ.)

Εικ. 4. Ἡ θέση τοῦ νέου θραύσματος στήν βάση
IG II² 1155 b (φωτ. Γ.Μ.).